

สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะ

๕.๑ หน่วยเสียงในภาษาลีนຍວນສັກ້ວ

๕.๑.๑ หน่วยเสียงพยัญชนะ

๕.๑.๑.๑ หน่วยเสียงพยัญชนะดันในภาษาลีนຍວນສັກ້ວ มี 21 หน่วย คือ

/p- ph- b- t- th- d- c- ch- k- kh- ?- f- s- h- m-
n- n- ŋ- l- w- j-/

หน่วยเสียงพยัญชนะดัน 2 หน่วย เรียงกันในภาษาลีนຍວນສັກ້ວมี 2 แบบ คือ

/kw-/ และ /khw-/

๕.๑.๑.๒ หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาลีนຍວນສັກ້ວ มี ๙ หน่วย คือ

/-p -t -k -? -m -ŋ -ŋ -w -j/

๕.๑.๒ หน่วยเสียงสระ

๕.๑.๒.๑ หน่วยเสียงสระเดียวในภาษาลีนຍວນສັກ້ວ มี ๑๐ หน่วย คือ

/i e ɛ ɔ a a: u o ɔ:/

๕.๑.๒.๒ หน่วยเสียงสระประสม หรือ หน่วยเสียงสระเลื่อนมี

๒ หน่วย คือ /ia ua/

๕.๑.๓ หน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาลีนຍວນສັກ້ວมี ๕ หน่วย คือ หน่วยเสียง

/1/ หน่วยเสียงชິນ มีเสียงย่อຍ 2 เสียง คือ เสียงຕ້າ-ชິນ [15] ปราກູໃນພຍາງຄໍເບີນ
และเสียงກລາງ-ชິນ [35] ปราກູໃນພຍາງຄໍຕາຍ หน่วยเสียง /2/ หน่วยเสียงກລາງ-ຕກ
[31] หน่วยเสียง/3/ หน่วยเสียงກລາງຮະດັບ[33] หน่วยเสียง /4/ หน่วยเสียงສູງ-ຕກ
[41] หน่วยเสียง/5/ หน่วยเสียงສູງ มีเสียงຍ່ອຍ 2 เสียง คือ เสียงສູງ-ชິນ [45]
ปราກູໃນພຍາງຄໍເບີນ . และ เสียงສູງຮະດັບ [55] ปราກູໃນພຍາງຄໍຕາຍ

5.2 การปรากวร่วมกันของหน่วยเสียงในภาษาอีนยวนสีคิว

การปรากวร่วมกันของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในโครงสร้างพยางค์แบบต่าง ๆ ของภาษาอีนยวนสีคิว สรุปได้ดังนี้คือ

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างพยางค์กับหน่วยเสียงสระ

5.2.1.1 ในโครงสร้างที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น เป็นพยัญชนะเดียว ทั้งโครงสร้างพยางค์เปิด และโครงสร้างพยางค์ปิด หน่วยเสียงสระจะเป็นได้ทั้งหน่วยเสียงสระเดียว (V) หน่วยเสียงสระเดียวเสียงยาว (V:) และหน่วยเสียงสระประสม (VV)

5.2.1.2 ในโครงสร้างที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 2 หน่วย เรียงกัน ทั้งโครงสร้างพยางค์เปิด และโครงสร้างพยางค์ปิดแบบมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะก็ก หน่วยเสียงสระจะเป็นหน่วยเสียงสระเดียวเสียงยาว (V:) เท่านั้น (ไม่ปรากวร่วม V,VV) ส่วนในโครงสร้างพยางค์ปิดแบบมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะนาสิก หรือ กึ่งสระ หน่วยเสียงสระจะเป็นหน่วยเสียงสระเดียว (V) หรือ หน่วยเสียงสระเดียวเสียงยาว (V:) ก็ได้ (ไม่ปรากวร่วมVV)

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างพยางค์กับหน่วยเสียงวรรณยุกต์

5.2.2.1 โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ครบ 5 หน่วย ได้แก่ โครงสร้างพยางค์เปิดแบบ CV^T $CV:^T$ และ CVV^T หรือ โครงสร้างพยางค์ปิดแบบ CVN^T $CV:N^T$ และ $CVVN^T$

5.2.2.2 โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 4 หน่วย คือ /1-2,4-5/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์ปิดแบบ $CCV:N^T$

โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 4 หน่วย คือ /1,3-5/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์ปิดแบบ CVS^T และ $CVVS^T$

5.2.2.3 โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 3 หน่วย คือ /1,3,5/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์เปิดแบบ $CCV:^T$

โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 3 หน่วย คือ /1-3/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์ปิดแบบ $CCVN^T$

5.2.2.4 โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2 หน่วย คือ

/3-4/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์แบบ CV:S^T

5.2.2.5 โครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 1 หน่วย คือ

/3/ ได้แก่ โครงสร้างพยางค์ปิดแบบ CCV:S^T

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะด้านกับหน่วยเสียงสระ

5.2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะด้านกับหน่วยสระ

ในโครงสร้างพยางค์เปิด แบ่งตามการปรากฏของหน่วยเสียงได้ดังนี้คือ

5.2.3.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะด้านที่สามารถปรากฏกับหน่วยเสียงสระได้ 10 หน่วย คือหน่วยเสียง /s- h- m- l-/

/s-/ /h-/ /l-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ɔ a: u

o ɔ ia ua/

/m-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i ε ɔ ə a: u o ɔ ia ua/

5.2.3.1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะด้านที่สามารถปรากฏกับหน่วยเสียงสระได้ 9 หน่วย คือ หน่วยเสียง /p- t- th- kh-/

/p-/ และ /t-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε a: u o

ɔ ia ua/

/th-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i e ɔ a: u o ɔ ia ua/

/kh-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a: u ɔ ia ua/

5.2.3.1.3 หน่วยเสียงพยัญชนะด้านที่สามารถปรากฏกับหน่วยเสียงสระได้ 8 หน่วยคือหน่วยเสียง /ph- k- n-/

/ph-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i ε ə a: o ɔ ia ua/

/k-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a: u ɔ ia/

/n-/ ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียง /i ε ə a: u ɔ ia ua/

5.2.3.1.4 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 7 หน่วย คือ หน่วยเสียง /b- c- ?- ɳ- j-/

/b-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ε a: u ɔ ia ua/

/c-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ε ɿ a: ɔ ia ua/

/?-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ɿ a: u o ɔ/

/ɳ-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /ɛ a: u o ɔ ia ua/

/j-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ɿ a: u ɔ ia ua/

5.2.3.1.5 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 5 หน่วย คือหน่วยเสียง /f-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i a:
u ɔ ia/

5.2.3.1.6 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 4 หน่วย คือ หน่วยเสียง /d- w-/

/d-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε a:/

/w-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i a: ɔ ɔ/

5.2.3.1.7 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 3 หน่วย คือ หน่วยเสียง /g-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง
/ɛ a: ia/

5.2.3.1.8 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 2 หน่วย คือ หน่วยเสียง /ch-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /e ia/

5.2.3.1.9 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถ

ปรากวกับหน่วยเสียงสระได้น้อยที่สุดเพียง 1 หน่วย คือ หน่วยเสียง /kw- khw-/

ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /a: /

5.2.3.2 ความสมดุลระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะดันกับ

หน่วยเสียงสระในโครงสร้างพยางค์ปิดแบบมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะกัก

5.2.3.2.1 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ทั้ง 12 หน่วย คือ หน่วยเสียง /p- b- t- k- /

5.2.3.2.2 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 11 หน่วย คือ หน่วยเสียง /ʔ- s- h- m- l- /

/ʔ-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ua/

/s-/ และ /h-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia ua/

/m-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia ua/

/l-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia ua/

5.2.3.2.3 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 10 หน่วย คือ หน่วยเสียง /ph- th- d- kh- /

/ph-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia ua/

/th-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia/

/d-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia/

/kh-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ua/

5.2.3.2.4 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 9 หน่วย คือ หน่วยเสียง /c- n- ŋ-/

/c-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ia/

/n-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: u o ɔ ua/

/ŋ-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ε a a: u o ɔ ia ua/

5.2.3.2.5 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 8 หน่วย คือ หน่วยเสียง /f- ʈ- w- j-/

/f-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a a: ɔ ia/

/ʈ-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ε a u o ɔ ia ua/

/w-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i ε ə a a: u o ɔ /

/j-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง /i i a ɔ u o ɔ ia/

5.2.3.2.6 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 7 หน่วย คือ หน่วยเสียง /ch-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง
/i e a u o ia ua/

5.2.3.2.7 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้น้อยที่สุดเพียง 1 หน่วย คือ หน่วยเสียง /kw-/ ปรากวร่วมกับ
 หน่วยเสียง */a:/*

5.2.3.2.8 หน่วยเสียงพยัญชนะต้น */khw-/*

ไม่ปรากวในโครงสร้างพยางค์ปิดแบบมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะกับ

5.2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นกับ
 หน่วยเสียงสระในโครงสร้างพยางค์ปิดแบบมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะนาลิก

5.2.3.3.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ทั้ง 12 หน่วย คือ หน่วยเสียง */p- b- t- th- d-*
k- kh- s- m- l-/

5.2.3.3.2 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 11 หน่วย คือ หน่วยเสียง */ph- ?- h- n- j-/*

/ph-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง */i e ε ɔ a a: u o ɔ ia/*

/?-/ และ */n-/* ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง */i e ε ɔ a*

æ u o ɔ ia ua/

/h-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง */i e ε ɔ a a: u o ɔ ia ua/*

/j-/ ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง */i e ɔ a a: u o ɔ ia ua/*

5.2.3.3.3 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สามารถปรากว

กับหน่วยเสียงสระได้ 10 หน่วย คือ หน่วยเสียง */c- f- ɳ- ɳ-/*

/c-/ และ */ɳ-/* ปรากวร่วมกับหน่วยเสียง */i ε ə a a:*

u o ɔ ia ua/

/f-/ ปราກງร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a: u o ɔ ia/

/p-/ ปราກງร่วมกับหน่วยเสียง /i e ε ə a: u o ɔ ia ua/

5.2.3.3.4 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากง

กับหน่วยเสียงสระได้ 8 หน่วย คือ หน่วยเสียง /ch- w-/

/ch-/ ปรากงร่วมกับหน่วยเสียง /i ε a a: u o ɔ ia/

/w-/ ปรากงร่วมกับหน่วยเสียง /ε ε a a: u o ɔ ia/

5.2.3.3.5 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากง

กับหน่วยเสียงสระได้ 2 หน่วย คือ หน่วยเสียง /khw-/ ปรากงร่วมกับหน่วยเสียง

/a a:/

5.2.3.3.6 หน่วยเสียงพยัญชนะดันที่สามารถปรากง

กับหน่วยเสียงสระได้น้อยที่สุด เพียง 1 หน่วย คือ หน่วยเสียง /kw-/ ปรากงร่วมกับ
หน่วยเสียง /a:/

5.3 เปรียบเทียบระบบเสียงภาษาลีนยวนส์ก้า ภาษาลีนยวนเสาไท และภาษาลีนเซียงใหม่

5.3.1 หน่วยเสียงพยัญชนะ

5.3.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะดัน

หน่วยเสียงพยัญชนะดันในภาษาลีนยวนส์ก้า ภาษาลีนยวนเสาไท และ
ภาษาลีนเซียงใหม่ ต่างกัน 21 หน่วย เหมือนกันคือ /p- ph- b- t- th-
d- c- ch- k- kh- ?- f- s- h- m- n- ɳ- ɳ-
l- w- j-/

หน่วยเสียงพยัญชนะดัน 2 หน่วย เรียงกัน ในภาษาลีนยวนส์ก้า และ
ภาษาลีนยวนเสาไท 2 แบบ เท่ากันคือ /kw-/ และ /khw-/

ส่วนหน่วยเสียงพยัญชนะดัน 2 หน่วย เรียงกัน ในภาษาลีนเซียงใหม่

มี 11 แบบ คือ /tw-/ /cw-/ /kw-/ /khw-/ /?w-/ /sw-/ /ŋw-/
/pw-/ /ŋw-/ /lw-/ และ /jw-/

หน่วย เสียงพยัญชนะดัน 2 หน่วยเรียงกัน ที่เหมือนกันทั้ง 3 สีน คือ
หน่วยเสียง /kw-/ และ /khw-/

5.3.1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย

หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาลื่นยวนสีครัว ภาษาลื่นยวนเสาให้
และภาษาลื่นเชียงใหม่ ต่างกัน 9 หน่วยเหมือนกันคือ /-p -t -k -?
-m -n -ŋ -w -j /

สรุปได้ว่า หน่วยเสียงพยัญชนะดันเดียว และหน่วยเสียง
พยัญชนะท้ายในภาษาลื่นยวนสีครัว ภาษาลื่นยวนเสาให้ และภาษาลื่นเชียงใหม่ เหมือนกัน
แต่หน่วยเสียงพยัญชนะดัน 2 หน่วยเรียงกันนั้น ภาษาลื่นยวนสีครัว เหมือนกับภาษาลื่นยวนเสาให้
ส่วนภาษาลื่นเชียงใหม่มีมากกว่า 9 แบบ

5.3.2 หน่วยเสียงสระ

5.3.2.1 หน่วยเสียงสระเดียว

หน่วยเสียงสระเดียวในภาษาลื่นยวนสีครัว และภาษาลื่นยวนเสาให้
มี 10 หน่วยเท่ากันคือ /i e ε ɛ ə a a: u o ɔ/

ในภาษาลื่นยวนสีครัว หน่วยเสียงสระ /i e ε ɛ ə u o ɔ/
จะออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอในโครงสร้างพยางค์เปิด (CV^T) ส่วนในโครงสร้าง
พยางค์ปิดที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะนาสิก หรือ กึ่งสระ (CVN^T) จะออกเสียง
เป็นเสียงยาวหรือเสียงสันก์ได้

ส่วนหน่วยเสียงสระ /a/ เฉพาะในโครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียง
พยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะกัก ($CVS^{1,5}$) จะออกเสียงได้ทั้งเสียงสันและเสียงยาว
ในโครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เป็นพยัญชนะนาสิก หรือ กึ่งสระ (CVN^T)
จะออกเสียงเป็นเสียงสันเสมอ ส่วนหน่วยเสียงสระ /a:/ นั้นออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอ
ในภาษาลื่นยวนเสาให้ หน่วยเสียงสระ /i e ε ɛ ə u o ɔ/

จะออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอในโครงสร้างพยางค์เปิด (CV^T) ส่วนในโครงสร้างพยางค์ปิดที่มี

หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาลิก หรือ กึ่งสระ (CVN^T) จะออกเสียงเป็นเสียงยาวหรือเสียงสันก์ได้ แต่ในโครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะกัก และมีหน่วยเสียงวรรษยกต์ 3-4 หน่วยใดหน่วยหนึ่งกำกับอยู่ (CVS^{3-4}) จะออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอ ในโครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะกักและมีหน่วยเสียงวรรษยกต์ 1,6 หน่วยใดหน่วยหนึ่งกำกับอยู่ ($CVS^{1,6}$) จะออกเสียงเป็นเสียงสัน เสมอ

ส่วนหน่วยเสียงสระ /ə/ จะออกเสียงเป็นเสียงสัน เสมอในโครงสร้างพยางค์ทุกแบบ หน่วยเสียงสระ /ə:/ จะออกเสียงเป็นเสียงยาว เสมอ หน่วยเสียงสระเดียวในภาษาถิ่นเชียงใหม่ มี 18 หน่วย แม่ออก เป็นหน่วยเสียงสระสั้น และหน่วยเสียงสระยาว 9 คู่ คือ /i i: e e: ɛ ɛ: t t: ə ə: a a: u u: ɔ ɔ: ɔ:/ หน่วยเสียงสระสั้นจะออกเป็นเสียงสัน เสมอ และ หน่วยเสียงสระยาวจะออกเสียงเป็นเสียงยาว เสมอ

5.3.2.2 หน่วยเสียงสระประสม หรือหน่วยเสียงสระเลื่อน

หน่วยเสียงสระประสมในภาษาถิ่นยวนสีคิว มี 2 หน่วย คือ /ia/ และ /ua/ ในโครงสร้างพยางค์ที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะกัก และมีหน่วยเสียงวรรษยกต์ 1, 5 หน่วยใดหน่วยหนึ่งกำกับอยู่ ($CVVS^{1,5}$) จะออกเสียงเป็นเสียงยาวหรือเสียงสันก์ได้

หน่วยเสียงสระประสมในภาษาถิ่นยวนเสาให้ และภาษาถิ่นเชียงใหม่มี 3 หน่วย คือ /ia/ /ɪa/ และ /ua/ และจะออกเสียงเป็นเสียงยาว เสมอคือ [iia] [ɪia] และ [uua]

สรุปได้ว่า หน่วยเสียงสระเดียวในภาษาถิ่นยวนสีคิว และภาษาถิ่นยวนเสาให้มี 10 หน่วยเท่ากัน และมีลักษณะการออกเสียงเหมือนกันคือ ในโครงสร้างพยางค์เบ็ด จะออกเสียงเป็นเสียงยาวเสมอ และในโครงสร้างพยางค์ปิดที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะนาลิก หรือ กึ่งสระ จะออกเสียงยาว หรือเสียงสันก์ได้ ซึ่งแตกต่างจากหน่วยเสียงสระเดียวในภาษาถิ่นเชียงใหม่โดยสั้น เชิง

ส่วนหน่วย เสียงสระประสมนั้น ในภาษาถิ่นยวนสีคิวไม่มีหน่วยเสียง
สระ /t̥ə/ (จะใช้หน่วยเสียงสระ /t̥ə/ แทน ทึ้งมีอาจจะเป็นเพราะภาษาถิ่นยวนสีคิว
ได้รับอิทธิพลจากภาษาถิ่นอีสานในบริเวณใกล้เคียง)

5.3.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนสีคิว มี 5 หน่วย คือ หน่วยเสียง
/1/ หน่วยเสียงขึ้น มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ เสียงต่ำ-ขึ้น [15] และเสียงกลาง-ขึ้น
[35] หน่วยเสียง /2/ หน่วยเสียงกลาง-ตกล [31] หน่วยเสียง /3/ หน่วยเสียง
กลางระดับ [33] หน่วยเสียง /4/ หน่วยเสียงสูง-ตกล [41] หน่วยเสียง /5/
หน่วยเสียงสูง มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ เสียงสูง-ขึ้น [45] และเสียงสูงระดับ [55]

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนเส้าให้มี 6 หน่วย คือ
หน่วยเสียง /1/ หน่วยเสียงขึ้น มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ เสียงต่ำ-ขึ้น [15]
และ เสียงกลาง-ขึ้น [35] หน่วยเสียง /2/ หน่วยเสียงกลาง-ตกล [31] หน่วยเสียง /3/
หน่วยเสียงต่ำ-ตกล [21] หน่วยเสียง /4/ หน่วยเสียงสูง-ตกล [41] หน่วยเสียง /5/
หน่วยเสียงกลางระดับ [33] หน่วยเสียง /6/ หน่วยเสียงสูง มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ
เสียงสูง-ขึ้น และ [45] เสียงสูงระดับ [55]

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นเชียงใหม่มี 6 หน่วย คือ หน่วยเสียง /1/
หน่วยเสียงขึ้น มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ เสียงต่ำ-ขึ้น [25] และ เสียงกลางขึ้น [35]
หน่วยเสียง /2/ หน่วยเสียงกลางระดับ [33] หน่วยเสียง /3/ หน่วยเสียงต่ำ-ตกล [21]
หน่วยเสียง /4/ หน่วยเสียงสูง-ตกล [41] หน่วยเสียง /5/ หน่วยเสียงสูง-ระดับ-ตกล
[442] หน่วยเสียง /6/ หน่วยเสียงสูง มีเสียงย่อ 2 เสียง คือ เสียงสูง-ขึ้น [45]
และเสียงสูงระดับ [55]

สรุปได้ว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนสีคิว มีลักษณะเหมือนกับหน่วยเสียง
วรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนเส้าให้มากกว่าหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นเชียงใหม่ กล่าวคือ
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนสีคิว และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นยวนเส้าให้

มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน 4 หน่วย และต่างกัน 2 หน่วย ส่วนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถี่นิยวนสก็ว กับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถี่นิยเซียงใหม่ มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน 3 หน่วย คล้ายคลึงกัน 1 หน่วย และต่างกัน 2 หน่วย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถี่นิยวนเส้าให้แน่น มีลักษณะเหมือนกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถี่นิยเซียงใหม่มาก เช่นเดียวกัน คือ มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน 4 หน่วย และต่างกัน 2 หน่วย

จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบระบบเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาถี่นิยวนสก็ว ภาษาถี่นิยวนเส้าให้ และภาษาถี่นิยเซียงใหม่ กล่าวได้ว่า ภาษาถี่นิยวนสก็ว มีลักษณะเหมือนกับภาษาถี่นิยวนเส้าให้มากกว่าภาษาถี่นิยเซียงใหม่ กล่าวคือภาษาถี่นิยวนสก็ว และภาษาถี่นิยวนเส้าให้มีหน่วยเสียงพยัญชนะด้านเดียว หน่วยเสียงพยัญชนะด้าน 2 หน่วย เรียงกันหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย หน่วยเสียงสระเดียว และ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนกันมากกว่าภาษาถี่นิยเซียงใหม่ ผลการเปรียบเทียบ จึงสอดคล้องกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์และคำบอกกล่าวของเจ้าของภาษาทุ่มที่ว่าชาวญวนอ่ำ เกอสก็ว จังหวัดนครราชสีมา คือ ชนกลุ่มน้อยที่อยู่มาจากการอ่ำ เกอ เเส้าให้ จังหวัดสระบุรี ส่วนการอพยพมาจากถิ่นเนื่องนั้นเกิดขึ้นก่อนการอพยพไปยังที่อ่ำ เกอ เเส้าให้ ลักษณะของภาษาถี่นิยวนที่อ่ำ เกอสก็ว จึงยังคงมีลักษณะของภาษาถี่นิยวนที่อ่ำ เกอ เเส้าให้มากกว่าภาษาถี่นิยเซียงใหม่

5.4 ขอเสนอแนะ

จากการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาในระบบเสียงในภาษาถี่นิยวนสก็ว ภาษาถี่นิยวนเส้าให้ และการศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงในภาษาถี่นิยวนสก็ว ภาษาถี่นิยวนเส้าให้ และภาษาถี่นิยเซียงใหม่ ผู้วิจัยพบว่าคำศัพท์ในภาษาถี่นิยวนทั้งสามนั้น มีทั้งที่ใช้เหมือนกัน และต่างกัน จึงน่าจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบระบบคำศัพท์ในภาษาถี่นิยวนทั้งสาม

ในการเก็บข้อมูลภาษาถี่นิยวนจากผู้บุกรุกภาษาต่างด้าวกลับกัน ผู้วิจัยพบว่าภาษาแต่ละถี่นิย มีข้อแตกต่างกันอยู่ จึงน่าจะศึกษาภาษาถี่นิยอย่างของภาษาถี่นิยวนสก็ว ภาษาถี่นิยวนเส้าให้ และภาษาถี่นิยเซียงใหม่เพื่อให้เห็นว่าภาษาถี่นิยอย่างต่าง ๆ เหล่านั้น มีลักษณะเหมือนกัน หรือต่างกันมากน้อย เพียงใด

นอกจากนี้ยังอาจจะสึกษาภาษาถิ่นยวนในถิ่นอื่น ๆ อีก เช่น ภาษาถิ่นยวนที่
อำเภอคุนยวัล จังหวัดราชบุรี ภาษาถิ่นยวนที่อำเภอปีบ จังหวัดราชบุรี เพื่อ
ประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบภาษาถิ่นยวนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย